

KAO BRAČNI PAR NA PUTU PREMA BOGU

Josef Kentenich je svojom novom vrsti „svetosti svakodnevice“ otvorio duhovni pristup prema Bogu preko različitih vidova veze u braku. Poticaj za parove.

U jednoj molitvi sv. Elizabeti stoji: „ Svoga muža ljubila je svim žarom svoga srca. Kada ga je smrću izgubila, slijedila je evanđelje.“

Zapravo je ta rečenca diskriminacija braka. Jer i u braku je slijedla evanđelje.

Sveti bračni parovi?

Papa Ivan Pavao II. bio bi rado proglasio svetom suprugu Nikolausa von Flühe – Doroteu -, ali materijal izvora o njoj bio je oskudan. Kölnski svećenik Helmut Moll dao si je truda i proučavao povijest Crkve: bračnih parova, koji su zajedno umrli kao mučenci, ima mnogo. Ali bračne parove koji su baš kao bračni parovi proglašeni svetima, mora se tražiti lećom.

Tu ima nekoliko glasovitih: mađarski kraljevski par Ištvan i Gisela, njemački carski par Heinrich i Kunigunda, u novije vrijeme roditelji svete Terezije iz Lisieuxa, Marie i Louis Martin. Može li se kao bračni par postati sveti?

Otac Kentenich je u Milwaukeeju bračnim parovima s užitkom pričao anegdotu o kasnijem

papi Lavu XIII: Bio je umro neki čuveni novinar. Jedan od prisutnih reagirao je sljedećom rečenicom: „Šteta samo što je i on upao u zamku braka!“ Nato je kasniji papa odgovorio: „ Vi dakle mislite da je Spasitelj ustanovio samo šest sakramenata i uz to jednu klopku?“

Bračna veza kao kraljevski put prema Bogu

U prvom sustavnom prikazu schönstattske duhovnosti, koji je objavljen 1937. pod naslovom „Svetost svakodnevice“, ona se definira kao „Bogu ugodni sklad između cjelovite povezanosti s Bogom, s čovjekom i s poslom u svim situacijama života.“ Zahvaljujući svojoj psihološkoj darovitosti i svojem širokom duhovnom obzoru Kentenich je time izveo „kopernikanski obrat“ u povijesti duhovnosti. Dok su klasične duhovnosti zastupale prije svega put vezanosti uz Boga preko oslobođanja od stvorenja, Kentenich je naglasio vezanost uz stvorenja kao kraljevski put, da bi se moglo cjelovito povezati s Bogom. Intenzitet i opteretivost bračne veze postaje time za Kentenicha mjerilom svetosti.“

S Bogom ići kroz dan

„Moram s dragim Bogom ići kroz svakodnevni posao. I to kroz moj svakodnevni posao, ne kroz dnevni posao redovnika ili redovnice. Oni naime imaju posve drugi dnevni posao od mene. Ja moram dakle s dragim Bogom, recimo to tako, ići do lonca za kuhanje. Ne gledam dakle samo lonac za kuhanje, nego vidim pritom i dragoga Boga. Ili moram sada s dragim Bogom ići na posao. Vidite, tu se tako često brinemo: To neću uspjeti. Zašto to neću uspjeti? Bojimo se: tada će moja pozornost biti rascijepljena. Ako sada uz lonac moram naći dragoga Boga, tada ću naime zaboraviti, kako da to dobro zasolim – i ne znam, što kao domaćica inače još sve moram uraditi. Sada morate gledati samo tu poteškoću. Zatim moramo naći metodu koja nam pomaže, da taj posao ne uradimo lošije i da se iznutra ne razbolimo, ako na jednoj strani nalazim posao, a na drugoj strani dragoga Boga. To znači, moramo pronaći metodu, kojom se pozornost ne cijepa, po kojoj dapače radimo još bolji posao. Ako samo razumijete što to znači: s dragim Bogom ići kroz dan, ići kroz moj dan! Da, sada morate pomno proći i promotriti pojedine dijelove Vašega svakodnevnog rada.

Moramo naime paziti samo na to da svojom težnjom za svetošću ne postanemo neprirodni, neupotrebljivi za život.“ Usp. Ponedjeljkom navečer, sv. 2, 167 S.

to za nas pripada tome.

Jednako tako izdržavati i prihvaćati naše krhkosti i nedostatnosti. Upravo njih uvijek iznova doživljavamo kao pogonsku snagu da ostanemo na tom putu, da uvijek iznova započinjemo i rastemo u ljubavi. Bračni par X

Sveti - udvoje?

Mi nismo „sveta obitelj“ – često se svađamo i ljutimo. I što se nas oboje kao bračnoga para tiče, nismo u svakom pogledu uzor. Pa ipak je u nama ta čežnja da postanemo sveti – i to zajedno. Biti sveti za nas ne znači da je uvijek sve savršeno. Nego više da održimo živom tu čežnju za čistoćom u srcu i da uvijek iznova težimo za tim idealom.

Ispipavati planove Božje u našem životu i reći svoje DA na to, uvijek bolje otkrivati naš poziv i bolje ga

živjeti u našoj svakodnevici, u našoj obitelji, na područjima rada u našem zvanju, u našoj župnoj zajednici, u našim schönstattskim grupama ... sve

»Ljubav nije samo osjećaj, nego prije svega također odluka, da iz središta svoga srca živim i rastem.